

ОТВОРЕНО ПИСМО

Бях приета в Ротари клуб София през 2005 година, защото вярвах в идеите, ценностите и програмата на Ротари и исках да дам своя принос за осъществяване на задачите на Ротари движението.

Допадна ми много атмосферата, приятелството, доверието, коректността в клуба, многото съвместни между няколко клуба събития, не само със софийски клубове, но и с Ротари клубове от страната.

През 2007 година група ротарианци от Ротари клуб София създадохме Ротари клуб София-Интернешънъл.

Дистрикт гуверньорите се избираха от всички клубове, както и комисиите, които работеха на дистрикт ниво. Всички клубове получавахме CV-тата на номинираните приятели за дистрикт гуверньори, те се срещаха с клубовете и всички ротарианци заедно решавахме кои да бъдат новите ни ръководители. Затова не е случайно, че дистрикт гуверньорите бяха сърцати, отдадени на Ротари хора!

Защо това се промени, приятели паст дистрикт гуверньори? Защо в последните години до клубовете не достига информация с автобиографии на номинираните и критериите, по които да бъдат оценявани и избирани?

Не е ли вече важно кой колко години и какво е направил в Ротари, за да изберем най-достойния кандидат за дистрикт гуверньор? Защо вече ротарианците от клубовете нямат думата при избора, а комисия от само няколко души решава това?

Защо вече и членовете на дистрикт комисиите не се избират от Ротари клубовете, а се канят на база лични контакти и познанства от членове на комисиите в дистрикта? Защо доверието, приятелството и ротарианския дух бавно, но сигурно изчезва и не е ли време да се върнем към заветите на Пол Харис, приятели паст дистрикт гуверньори?

Сигурни ли сте, че най-достойните ротарианци са в ръководството на дистрикта?

Как да си обясним постъпката на организаторите от Комитет „Служба на младите хора“ за конкурс, обявен на 8 януари 2024 година за Дистрикт грант-Интеракт 2023-2024 година и срок за подаване на предложенията от Интеракт клубовете в страната 09.02.2024 година, които бяха сложили грешни имейл адреси за изпращане на документите на кандидатстващите Интеракт клубове в писмото си до тях?

Интеракт клуб София-Интернешънъл към училище „Меридиан 22“ подготви проект за живота на болни хора от множествена склероза, като искаше в документален филм да разкаже за живота на една млада жена – Севда, която героически се бори за живота си и за живота на детето си, болно от диабет. Интеракт клубът организира цялото училище „Меридиан 22“ и събраха 9000 лева, които й дариха за Коледа, а през март – още 4000 лева.

Но не само Севда има нужда от подкрепа в борбата с болестта!

Когато интеракторите изпращат документите си за участие в конкурса на 9 февруари, те се връщат от два от имейлите, защото са грешни. Те се обаждат по телефона на приятелката Мария Белийски, отговаряща за конкурса, председател на Комитет „Служба на младите хора“, чийто имейл адрес е един от четирите адреса, на които трябва да се изпратят документите за конкурса. Вместо да успокои притеснените интерактори, да им се извини за грешните имейли и да поеме ангажимент тя да ги препрати на двамата си колеги, тя ги посъветвала да намерят ротарианци от клуба, който ги е чартирал, и те да открият в указателя на Ротари и им дадат верните имейли.

Така ли учим бъдещите ротарианци на отговорност, изпълнение на поетите ангажименти, коректност, прецизност, помощ при нужда ?

В писмото до Интеракт клубовете беше написано, че резултатите от конкурса ще бъдат обявени на 20.02.2024 година, но до този момент ние нищо не сме получили!

Обобщавам мнението и на други членове на клуба, присъединили се в Ротари доста преди мен:

„Необходимо е да се завърне онзи ротариански дух и приятелство от края на 90-те и началото на века. В основата на работата в ротарианския клуб да не е административната дейност на Дистрикта и какво другите клубове правят, а работата по хуманитарните проекти на клуба където членуваме и опознаването и представянето на бизнеса на приятелите от клуба. В предишни години, за българското общество Ротари беше мечтана цел, докато днес ротарианците търсят нови хора, за да ги поканят в клуба. Броят на членовете като цяло намалява и трябва да се запитаме защо. А също така да се запитаме какво е Ротари: организация на успели в обществото ни лидери или копие на партийна структура, на каквото прилича напоследък с тежката си увеличаваща се все повече и повече администрация, комитети и подкомитети, както и налагане на няколко човека, които считат, че само те могат дълги години да определят бъдещето на Ротари в България. Ротари е ротация, т.е. смяна на хората на кратък период от време. И е крайно време да се завърне практиката от миналото клубовете да определят кой да ги ръководи и управлява, а не няколко човека по неясно какъв критерий.“

С ротариански поздрав!

Инж. Радка Стаменова

Паст-президент 2014-2015 г.

Ротари клуб София-Интернешънъл

Основател и управител на

Училище "Меридиан 22"